

201010777/1/V1.

Datum uitspraak: 10 mei 2011

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 15 oktober 2010 in zaak nr. 09/31744 in het geding
tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister van Justitie (lees: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit verzonden op 20 januari 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een verzoek van de vreemdeling om opheffing van zijn ongewenstverklaring afgewezen.

Bij besluit verzonden op 14 augustus 2009 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 oktober 2010, verzonden op 18 oktober 2010, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 november 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de minister, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de vreemdeling op niet ongeloofwaardige wijze heeft ontkend dat hij het besluit van 20 januari 2009 op of rond die datum heeft ontvangen. Daartoe betoogt de minister dat de rechtbank bij deze overweging ten onrechte de omstandigheid heeft betrokken dat niet aangetekend verzonden poststukken niet in alle gevallen aankomen en haar oordeel voorts ten onrechte heeft doen steunen op de stelling van de vreemdeling dat hij het besluit niet kort na 20 januari 2009 hoefde te verwachten en dat de postbezorging bij het kantoor van zijn gemachtigde in 2009 gebrekkig was.

2.2. Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht vangt de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, voor zover thans van belang, bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift vier weken.

2.3. De hoogste bestuursrechters hanteren alle als uitgangspunt (zie voor een uitspraak van de Afdeling de uitspraak van 18 augustus 2010 in zaak nr. 201000189/1/H3, www.raadvanstate.nl) dat, in het geval van niet aangetekende verzending van een besluit of een ander rechtens van belang zijnd document, het bestuursorgaan aannemelijk dient te maken dat het desbetreffende stuk is verzonden. De omstandigheid dat per post verzonden

stukken in de regel op het daarop vermelde adres van de geadresseerde worden bezorgd, rechtvaardigt het vermoeden van ontvangst van het besluit of ander relevant document op dat adres. Dit brengt mee dat het bestuursorgaan in eerste instantie kan volstaan met het aannemelijk maken van verzending naar het juiste adres.

Indien het bestuursorgaan de verzending naar het juiste adres aannemelijk heeft gemaakt, ligt het vervolgens op de weg van de geadresseerde voormeld vermoeden te ontzenuwen. Hiertoe dient de geadresseerde feiten te stellen op grond waarvan de ontvangst redelijkerwijs kan worden betwijfeld.

Deze precisering van de benadering van het bewijs van ontvangst van niet-aangetekend verzonden stukken sluit aan bij de rechtspraak van de Hoge Raad (zie HR 15 december 2006, nr. 41882, LJN, AZ 4416, BNB 2007/112 en HR 10 juli 2009, nr. 08/01578, LJN, BG4156, BNB 2009/246) en draagt aldus bij aan de rechtseenheid in het bestuursrecht.

2.4. De rechtbank heeft overwogen dat door de minister voldoende aannemelijk is gemaakt dat het besluit op 20 januari 2009 is genomen en op de juiste wijze aan de gemachtigde van de vreemdeling is verzonden. Tegen die overweging is geen grief gericht. De Afdeling ziet geen grond om op dit punt tot een ander oordeel te komen dan de rechtbank.

De vreemdeling heeft door te wijzen op het feit dat een niet aangetekend verzonden poststuk niet in alle gevallen aankomt, geen feiten gesteld op grond waarvan de ontvangst van het onderhavige besluit redelijkerwijs kan worden betwijfeld. Dat hij de ontvangst van dat besluit volgens de rechtbank niet hoefde te verwachten, is niet een zodanig feit. De gemachtigde van de vreemdeling heeft blijkens e-mailberichten geklaagd bij TNT Post over problemen met de postbezorging bij zijn kantoor op vier dagen in de maanden februari en juni 2010. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, volgt daaruit niet dat ten tijde van het op 20 januari 2009 verzonden besluit problemen met de postbezorging bestonden. De gemachtigde heeft zich ook beroepen op problemen met de postbezorging in 2009, maar heeft vermeld dat hij die problemen niet kan documenteren. De Afdeling ziet in het licht daarvan geen grond om van het bestaan van dergelijke problemen uit te gaan. Met zijn stellingen omtrent problemen bij de postbezorging heeft de vreemdeling daarom evenmin feiten gesteld op grond waarvan de ontvangst van het bestreden besluit redelijkerwijs kan worden betwijfeld.

Nu de juiste verzending van het besluit vaststaat en de vreemdeling geen feiten heeft gesteld op grond waarvan de ontvangst ervan redelijkerwijs kan worden betwijfeld, moet het er voor worden gehouden dat de gemachtigde van de vreemdeling het besluit kort na 20 januari 2009 heeft ontvangen. De staatssecretaris heeft het op 2 juli 2009 gemaakte bezwaar wegens overschrijding van de termijn derhalve terecht niet-ontvankelijk verklaard, in aanmerking genomen dat de vreemdeling zich niet heeft beroepen op feiten of omstandigheden die zouden kunnen meebrengen dat de overschrijding van de bezwaartermijn hem niet valt toe te rekenen. De grief slaagt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 14 augustus 2009 alsnog ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 15 oktober 2010 in zaak nr. 09/31744;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. J.E.M. Polak, voorzitter, en mr. R.R. Winter en mr. M.W.C. Feteris, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. Roelfsema, ambtenaar van staat.

w.g. Polak
voorzitter

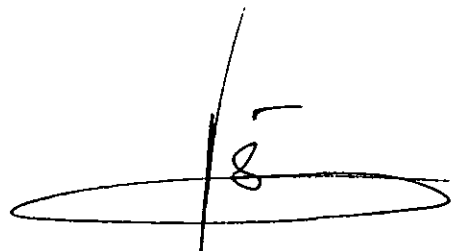
w.g. Roelfsema
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 mei 2011

58-692.

Verzonden: 10 mei 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 09/31744

V-nr:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

in het geding tussen:

geboren op _____ van Turkse nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. C.A. Madem, advocaat te Amsterdam

en:

de minister van Justitie, voorheen de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.S. Mol, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het
Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 20 januari 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 11 juli 2005 tot opheffing van de ongewenstverklaring afgewezen. Op 2 juli 2009 heeft eiser bezwaar gemaakt. Dit bezwaar is bij besluit van 14 augustus 2009 niet-ontvankelijk verklaard. Op 1 september 2009 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiser tegen dit besluit ontvangen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 31 augustus 2010. Partijen zijn vertegenwoordigd door hun voornoemde gemachtigden. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst en de gemachtigde van eiser in de gelegenheid gesteld de gestelde problemen met de postbezorging op zijn kantoor nader te onderbouwen. Op 13 september 2010 heeft de gemachtigde van eiser nadere informatie aan de rechtbank verstrekt. Op 21 september 2010 heeft de gemachtigde van verweerder op deze informatie gereageerd. Partijen hebben de rechtbank toestemming verleend zonder nadere behandeling ter zitting uitspraak te doen.

Overwegingen

Standpunten

1. Verweerder heeft het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard omdat het bezwaarschrift niet binnen de in artikel 69, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 gestelde termijn is ingediend en de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is. Verweerder heeft verklaard dat bij verzending een stempel "verzonden op" op een beschikking wordt geplaatst. Voorts heeft

verweerder ter zitting de minuut behorende bij het besluit overgelegd waarop is vermeld dat het besluit op 20 januari 2009 is verzonden. De verzending van de beschikking aan de gemachtigde van eiser op 20 januari 2009 is dan ook voldoende aannemelijk gemaakt met de stempel "verzonden 20 jan 2009" op de aanbiedingsbrief, de beschikking en de minuut. De enkele stelling van eiser dat hij alle eerdere correspondentie van verweerder wel heeft ontvangen is geen geloofwaardige ontkenning van de ontvangst van de beschikking.

2. In beroep heeft eiser aangevoerd dat verweerder geen bewijs heeft aangevoerd dat de beschikking op 20 januari 2009 zou zijn geslagen, dan wel aan de gemachtigde van eiser zou zijn verzonden. Subsidiar ontkent eiser de ontvangst van de beschikking kort na 20 januari 2009. Eiser heeft de bestreden beschikking eerst op 30 juni 2009 ontvangen en op 2 juli 2009 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar ten onrechte niet inhoudelijk behandeld.

Wettelijk kader

3. Ingevolge het eerste lid van artikel 69 van de Vw 2000 bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar-of beroepschrift vier weken.

4. Ingevolge het eerste lid van artikel 6:8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) vangt de bezwaartermijn aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt.

Bespreking beroepsgronden

5. De rechtbank stelt vast dat zowel op de bestreden beschikking, waarbij de aanvraag om opheffing van de ongewenstverklaring is afgewezen, als op het informatieblad, als op de begeleidende brief aan de gemachtigde van eiser bij deze beschikking, "verzonden 20 jan. 2009" gestempeld staat. Ook op de (concept)minuut behorend bij deze beschikking staat dit stempel. De rechtbank stelt verder vast dat op de aanbiedingsbrief als adres van de gemachtigde van eiser staat vermeld te . Tussen partijen is niet in geschil dat dit het juiste adres van de gemachtigde van eiser is. Hiermee heeft verweerder, naar vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in voldoende mate aannemelijk gemaakt dat het bestreden besluit op 20 januari 2009 is genomen en op juiste wijze aan de gemachtigde van eiser is verzonden.

6. De rechtbank komt daarmee aan de vraag of eiser de ontvangst van de beschikking op een geloofwaardige manier heeft ontkend. De rechtbank stelt vast dat verweerder eiser bij brief van 8 januari 2008 heeft bericht dat diezelfde dag om een advies van het Bureau Medische Advisering was verzocht inzake het verzoek om opheffing van de ongewenstverklaring, welk advies doorgaans binnen drie maanden wordt uitgebracht. Eiser heeft verklaard dat hij gezien deze berichtgeving geen beschikking op de aanvraag verwachtte op of rond 20 januari 2009. Naar het oordeel van de rechtbank is ook overigens niet gebleken van gegevens waaruit volgt dat eiser de beschikking kort na 20 januari 2009 moet hebben ontvangen. Er is niet gebleken dat eiser of zijn gemachtigde handelingen hebben verricht of informatie hebben gevraagd, naar aanleiding van ontvangst van de beschikking, waaruit dit zou kunnen worden afgeleid. Daarentegen heeft de gemachtigde van eiser op 19 juni 2009 een brief gezonden naar de IND te Hoofddorp en geïnformeerd naar de stand van zaken in de procedure en vermeldt dat hij overweegt een fictief bezwaar te maken. Voorts is niet in geschil dat verweerder heeft gekozen voor verzending per reguliere post, niet per aangetekende post. De rechtbank is met eiser van oordeel dat het een feit van algemene bekendheid is dat de postbezorging in geval

van niet aangetekende verzending niet in 100% van de zaken aankomt, hetgeen door eiser nog is onderbouwd met het overleggen van een krantenartikel uit De Telegraaf van 11 september 2010, waaruit blijkt dat uit een kwaliteitsmeting bij TNT post blijkt dat de postbezorging in 2009 96 tot 97% procent bedroeg. Voorts heeft eiser verklaard dat in de wijk waar zijn gemachtigde kantoor houdt de postbezorging onvoldoende is. Eiser heeft dit onderbouwd door het overleggen van emails met klachten namens het kantoor van zijn gemachtigde in 2010 ingediend bij TNT post. Desgevraagd heeft de gemachtigde van eiser verklaard dat hij niet dergelijke ingediende klachten uit 2009 heeft, maar dat de situatie toen hetzelfde was.

7. Gezien bovenstaande oordeelt de rechtbank dat eiser de ontvangst van de bestreden beschikking kort na 20 januari 2009 geloofwaardig heeft ontkend. Gelet hierop komt de rechtbank tot het oordeel dat op 20 januari 2009 niet kon worden gesproken van een bekendmaking van het onderhavige primaire besluit zoals bedoeld in artikel 3:41 van de Awb.

8. Tussen partijen is niet in geschil dat verweerder de bestreden beschikking op 26 juni 2009 op verzoek aan eiser heeft toegezonden en dat eiser op 2 juli 2009 bezwaar heeft gemaakt. Er is, naar het oordeel van de rechtbank, derhalve geen sprake van een termijnoverschrijding in de zin van artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000.

9. Gezien het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. De rechtbank verklaart het beroep dan ook gegrond, vernietigt het bestreden besluit en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak.

10. Gelet op het voorgaande veroordeelt de rechtbank verweerder als de in het ongelijk gestelde partij in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

11. Op grond van artikel 8:74 van de Awb bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het betaalde griffierecht vergoedt.

Zaaknummer: AWB 09/31744 inzake

Pagina 4 van 4

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 644,-- (zegge: zeshonderdvierenveertig), te betalen aan de griffier;
- bepaalt dat verweerder aan eiser het betaalde griffierecht ad € 150,-- (zegge: honderdvijftig euro) vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.C. Boeree, rechter, in tegenwoordigheid van mr. A.M. van Tilburg, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 15 oktober 2010

De griffier

De rechter

Afschrift verzenden op:

18 OKT 2010

Conc.:AVT
Coll.:FW
D:C
VK

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

11 NOV 2010

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
 de Minister van Buitenlandse Zaken
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: mr. T.J.W. Visser
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
 van 15 oktober 2010
 met kenmerk 09/31744

Inzake:

met IND-kenmerk 8905-11-0174
 aan te duiden als verweerder
 gemachtigde: mr. C.A. Madern
 advocaat te Weteringschans, 1017 XT, Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
 Den Haag
 Bordewijklaan 62
 2591 XR Den Haag

Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr. F.X. Cozijn
 070-779 7111

1 Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam, van 15 oktober 2010, verzonden op 18 oktober 2010, met kenmerk Awb 09/31744 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 14 augustus 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken een nieuw besluit te nemen op het bezwaar en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Bij beschikking van 20 januari 2009 heeft de Minister de aanvraag van 11 juli 2005 tot opheffing van verweerders ongewenstverklaring afgewezen. Dit besluit is op 20 januari 2009 aan verweerders gemachtigde verstuurd.

2.2 Bij brief van 2 juli 2009 heeft verweerder tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 14 augustus 2009 heeft de Minister het bezwaarschrift niet-ontvankelijk verklaard.

2.3 Bij thans aangevallen uitspraak heeft de rechtbank het door verweerder tegen de beschikking van 14 augustus 2009 ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister

3.1 De Minister is van oordeel dat het tegen het besluit van 20 januari 2009 ingediende bezwaarschrift bij besluit van 14 augustus 2009 met recht niet-ontvankelijk is verklaard. Mitsdien had het beroep tegen laatstgenoemd besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Minister heeft de volgende grief tegen de uitspraak.

Grief

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 6 op pagina 2, doorlopend op pagina 3, en rechtsoverweging 7 op pagina 3 van de aangevallen uitspraak:

*6. De rechtbank komt daarmee aan de vraag of eiser de ontvangst van de beschikking op een geloofwaardige manier heeft ontkend. De rechtbank stelt vast dat verweerder eiser bij brief van 8 januari 2008 heeft bericht dat diezelfde dag om een advies van het Bureau Medische Advisering was verzocht inzake het verzoek om opheffing van de ongewenstverklaring, welk advies doorgaans binnen drie maanden wordt uitgebracht. Eiser heeft verklaard dat hij gelet op deze berichtgeving geen beschikking op de aanvraag verwachtte op of rond 20 januari 2009. Naar het oordeel van de rechtbank is ook overigens niet gebleken van gegevens waaruit volgt dat eiser de beschikking kort na 20 januari 2009 moet hebben ontvangen. Er is niet gebleken dat eiser of zijn gemachtigde handelingen hebben verricht of informatie hebben gevraagd, naar aanleiding van ontvangst van de beschikking, waaruit dit zou kunnen worden afgeleid. Daarentegen heeft de gemachtigde van eiser op 19 juni 2009 een brief gezonden naar de IND te Hoofddorp en geïnformeerd naar de stand van zaken in de procedure en vermeldt (sic) dat hij overweegt een fictief bezwaar te maken.

Voorts is niet in geschil dat verweerder heeft gekozen voor verzending per reguliere post, niet per aangetekende post. De rechtbank is met eiser van oordeel dat het een feit van algemene bekendheid is dat de postbezorging in geval van niet aangetekende verzending niet in 100% van de zaken aankomt, hetgeen door eiser nog is onderbouwd met het overleggen van een krantenartikel uit De Telegraaf van 11 september 2010, waaruit blijkt dat uit een kwaliteitsmeting bij TNT post blijkt dat de postbezorging in 2009 98 tot 97% bedroeg. Voorts heeft eiser verklaard dat in de wijk waar zijn gemachtigde kantoor houdt de postbezorging onvoldoende is. Eiser heeft dit onderbouwd door het overleggen van emails met klachten namens het kantoor van zijn gemachtigde in 2010 ingediend bij TNT post. Desgevraagd heeft de gemachtigde van eiser verklaard dat hij niet dergelijke ingediende klachten uit 2009 heeft, maar dat de situatie toen hetzelfde was."

7. Gezien bovenstaande oordeelt de rechtbank dat eiser de ontvangst van de bestreden beschikking kort na 20 januari 2009 geloofwaardig heeft ontkend. Gelet hierop komt de rechtbank tot het oordeel dat op 20 januari 2009 niet kon worden gesproken van een bekendmaking van het onderhavige primaire besluit zoals bedoeld in artikel 3:41 van de Awb.

3.4 Op de hiervoor genoemde en aangevallen overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 9, 10 en 11 op pagina 3 van de aangevallen uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 Met recht heeft de rechtbank in rechtsoverweging 5 overwogen dat de Minister de verzending op 20 januari 2009 van het primaire besluit van diezelfde datum aan de gemachtigde van verweerder, voorzien van juiste tenaamstelling en adressering, in voldoende mate aannemelijk heeft gemaakt. De Minister meent evenwel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat verweerder de ontvangst van dat besluit op niet-ongeloofwaardige wijze heeft ontkend.

4.2. Ter onderbouwing van de stelling dat het besluit van 20 januari 2009 door hem nooit is ontvangen, heeft verweerder erop gewezen dat hij een dergelijk besluit niet behoefde te verwachten, gelet op de eerdere brief van de Minister dat in verweerdens zaak een advies aan Bureau Medische Advisering zou worden gevraagd. Daarnaast heeft verweerder aangevoerd dat correspondentie tijdens de Minister in sommige gevallen niet of niet compleet bij zijn gemachtigde is aangekomen. Ook heeft verweerder een aantal klachten van zijn gemachtigde over de postbezorging in 2010, gericht aan TNT Post, overgelegd.

4.3. De Minister is van oordeel dat de rechtbank heeft miskend dat met de hiervoor in paragraaf 4.2 genoemde onderbouwing niet op niet-ongeloofwaardige wijze door verweerder is ontkend dat de beschikking in primo is ontvangen. Immers, de Minister ziet allereerst niet in hoe de stelling dat verweerder, gelet op een eerdere brief tijdens de Minister, geen beschikking hoefde te verwachten kan bijdragen aan de stelling dat hij die beschikking nimmer heeft ontvangen. De rechtbank heeft deze stelling ten onrechte gevolgd, hetgeen zij gedaan heeft blijkens de volgende overweging:

"Eiser heeft verklaard dat hij gelet op deze berichtgeving geen beschikking op de aanvraag verwachtte op of rond 20 januari 2009. Naar het oordeel van de rechtbank is ook overigens niet gebleken van gegevens waaruit volgt dat eiser de beschikking kort na 20 januari 2009 moet hebben ontvangen".

4.4. Vervolgens overweegt de rechtbank ten onrechte:

"Er is niet gebleken dat eiser of zijn gemachtigde handelingen hebben verricht of informatie hebben gevraagd, naar aanleiding van ontvangst van de beschikking, waaruit dit zou kunnen worden afgeleid. Daarentegen heeft de gemachtigde van eiser op 19 juni 2009 een brief gezonden naar de IND te Hoofddorp en geïnformeerd naar de stand van zaken in de procedure en vermeldt (sic) dat hij overweegt een fictief bezwaar te maken".

De Minister is van oordeel dat aan de door de vreemdeling of zijn gemachtigde naar aanleiding van een door de Minister verstuurd poststuk al dan niet verrichte handelingen geen overwegende betekenis kan worden gehecht ter onderbouwing van de stelling dat dat poststuk niet is ontvangen. Immers, een dergelijk criterium zou meebrengen dat het niet verrichten van handelingen zonder meer zou bijdragen aan de stelling dat een poststuk niet is ontvangen, terwijl hiervoor vanzelfsprekend tal van redenen kunnen zijn. Bovendien is de ratio van een wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar nu juist dat niet tijdig actie is ondernomen. De Minister meent dat de rechtbank hiermee uitgaat van een toetsingsmaatstaf die tot een onjuiste en onvoldoende objectieve beoordeling zou leiden.

- 4.5. Ten aanzien van de overweging van de rechtbank dat bekend is dat post bij niet-aangetekende verzending niet in 100% van de gevallen aankomt meent de Minister dat dat niet meebrengt dat zulks ook in het onderhavige, concrete geval zo is. Immers, wanneer de rechtbank deze omstandigheid betreft bij de beoordeling, brengt dat mee dat ledere blote ontkenning van de ontvangst van een niet-aangetekend verzonden brief daarmee geloofwaardig zou dienen te worden bevonden, nu de kans immers altijd bestaat dat een poststuk, hoe uitzonderlijk ook, niet aankomt. De Minister meent dat het, ook blijkens AbRS 26 juni 2000, AB 2000,337, op de weg van de ontvanger ligt om in het concrete geval op niet-ongeloofwaardige wijze de ontvangst van een poststuk te ontkennen. Niet valt in te zien waarom verweerder zich in onderhavig geval niet tot de TNT heeft kunnen wenden met de klacht dat de beschikking die op 20 januari 2009 door de Minister is verstuurd, niet is ontvangen op 21 of 22 januari 2009, zeker nu de gemachtigde van verweerder dat in 2010 wel een aantal maal heeft gedaan.
- 4.6. De Minister stelt zich voorts op het standpunt dat de omstandigheid dat de gemachtigde in 2010 een aantal klachten bij TNT Post heeft ingediend omtrent de gestelde gebrekkige postbezorging in 2010, niet kan bijdragen aan de stelling dat een beschikking, die is verstuurd op 20 januari 2009, niet door de gemachtigde van verweerder is ontvangen. De enkele stelling dat de situatie in 2009 niet van die in 2010 verschilde is hiertoe evenmin voldoende, nu deze onvoldoende van objectieve onderbouwing is voorzien.
- 4.7. De Minister is, gelet op al het voorgaande, zowel afzonderlijk als in onderlinge samenhang gelezen en gewogen, van oordeel dat de rechtbank het beroep ten onrechte gegrond heeft verklaard.

5 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de aangevallen uitspraak en ongegrondverklaring van het door verveerder tegen het besluit van 14 augustus 2009 ingestelde beroep.

's-Gravenhage, 11 november 2010

Gemachtigde

T.J.W. Visser, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging 's-Gravenhage
Postbus 30120
2500 GC 's-Gravenhage